

[Johs. Hansen.]

Hvis man saa vender sig fra Amtskommunerne til Sognekommunerne og deres Beskatning, er der af Statistisk Departement blevet foretaget en Undersøgelse for Holbæk og Viborg Amter. Denne Undersøgelse, der findes som Bilag til den afgivne Betænkning, viser, at det Grundlag, som man ønsker at føre Beskatningen tilbage til, Grundlaget fra 1909—14, svinger stærkt fra den ene Landkommune til den anden. Den viser, at for Sognekommunerne er dette Grundlag fra 1909—14 meget daarligt egnet til at være Loft, som man kalder det, for Ejendomsskatterne i vor Tid. Der kan nævnes Eksempler paa Sognekommuner nær ved hinanden, som maaske i Øjeblikket har omtrent de samme Promiller i Ejendomsbeskatningen, men som, hvis Forslaget gennemføres, tvinges til meget forskellige Nedsættelser. I Viborg Amt har saaledes baade Svstrup og Bjerregrav-Aalum Kommuner i Aar en Promille paa 8. Men skønt deres Promiller nu er ens, skal Bjerregrav-Aalum bringe Ejendomsskatterne ned fra 32 000 til 13 000 Kr., medens Svstrup skal bringe dem ned fra 20 000 til 19 000 Kr. Det vil sige, at den ene Kommune skal ned med 19 000 af de 32 000 Kr. og den anden kun med 1 000 af 20 000 Kr., blot fordi den første Kommune fra 1909 til 1914 havde en ganske lav Promille, medens den anden havde en væsentlig højere. Jeg kan ikke se, at der er noget rimeligt i, at der skal være den store Forskel paa Kommunerne, som der bliver efter Forslaget: een Kommune skal tvinges til en stærk Nedbringelse, og en anden skal nøjes med en ganske lille, naar deres Promiller i Dag er ganske ens. Jeg kan ikke se noget rimeligt eller noget forstandigt i at gennemføre Betragtninger af den Art og gøre det til gældende Lov.

Den foreslaaede Ordning vil bevirke, at der bliver Kommuner, som faar en stærk Nedsættelse af Ejendomsskatterne, men en paafølgende meget betydelig Forhøjelse af de kommunale Skatteprocenter og Ligningsprocenter. Jeg antager, at nogle Kommuner vil faa deres Skatteprocenter næsten fordoblet som Følge af denne Nedsættelse af Ejendomsbeskatningen, baade til Amt og til Kommune.

De sognekommunale Ejendomsskatter udgjorde i 1931—32 for hele Landet omtrent 46 Mill. Kr., og Grundskyldspromillen var 9,99. Hvis man nu tænker sig disse Skatter nedsat med 26 Mill. Kr., men kun regner med — og saadan regner Forslagsstillerne vistnok —, at der er Dækning for ca. 18 Mill. Kr. deraf eller ca. 40 pCt. af de 46 Mill. Kr.,

betyder det, at der er Dækning for et Fald i Promillerne fra 10 til 6, men man vil se, at der bliver en lang Række af Kommuner, som faar et meget stort udækket Fald. Der kan nævnes Kommuner i Viborg Amt, som faar et Fald i Ejendomsskatterne fra 65 000 til 19 000, fra 60 000 til 18 000, fra 24 000 til 4 000 eller fra 11 000 til 3 000 Kr. o. s. v. Om alle disse Kommuner gælder det, at de maa foretage en stærkt forøget Udskrivning af personlig Skat. I det hele taget er jo det egentlig afgørende ved dette Lovforslag, i hvilken Grad Dækningsbestemmelserne giver Kommunerne Udsigt til at slippe for en Forøgelse af Skattebyrden indenfor Kommunens Grænser. Jeg har imidlertid Indtryk af, at flere af Dækningsbestemmelserne, i hvert Fald en enkelt af dem især, i høj Grad favoriserer de Egne i Landet, der, hvad Skatteudskrivning og Skatteprocenter angaar, er bedst stillede.

Jeg tænker navnlig paa den Del af Dækningen, der tænkes fremskaffet ved en Omlægning af Motorskatternes Fordeling. Jeg skal nævne, at ifølge Statistisk Aarbog fik f. Eks. Sognekommunerne i Københavns Amt i 1928—29 en langt større Part af Motorskatterne end almindeligt for Sognekommuner Landet over. Københavns Amts Sognekommuner havde i 1928—29 ifølge Statistisk Aarbog til Vej- og Kloakvæsen en Udgift paa 3,1 Mill. Kr. og fik i Motorskatter et Beløb paa 1,3 Mill. Kr., medens Hjerring, Thisted, Ringkøbing, Ribe og Tønder Amter, altsaa hele Jyllands vestlige Side, samme Aar fik et Tilskud paa 1 147 000 Kr. Det vil altsaa sige, at Sognekommunerne i Københavns Amt alene i det paagældende Aar fik et væsentligt større Tilskud end Sognekommunerne i alle de vestjydske Amter lige fra Skagen til Grænsen. Nu tror jeg nok, at Forholdene efterhaanden udjævner sig noget paa dette Omraade, men de er langt fra udjævned endnu, og Tal som disse viser, at for saa vidt man søger Dækning igennem Forøgelse af Sognekommunernes Andel i Motorskatterne, vil der blive en rundeligere Dækning til Københavns Amts Sognekommuner end til alle disse vestjydske og midtjydske Sognekommuner. De Kommuner, der vil faa vanskeligst ved at bære denne Ændring i Skatte-lovgivningen, maa altsaa vente sig at faa forholdsvis mindst Dækning for deres Udgifter gennem Motorafgifterne. Jeg kan ikke se andet end, at det er et meget uheldigt Grundlag, man har bygget Dækningsbestemmelserne op paa. Det vil sikkert gaa saaledes, at i en Mængde Kommuner bliver der ikke Tale om nær tilstrækkelig